

Af andre eksempler kan nævnes, at lovgivningen om kosmetik og kravene til klassificering af kemiske stoffer er skærpet. Til nedbringelse af luftforureningen er indført skærpede normer for diesellastbilers og for varebilers udstødning.

Desuden kan det nævnes, at Danmark senest i 1998 skal indføre periodisk kontrol af personbiler, og at svovlindholdet i dieselolie til biler skal sænkes inden 1996.

Der er også indført strengere danske regler for oplysning til befolkningen om ozonforureningen.

Miljøbeskyttelsen i forbindelse med industrielle aktiviteter er blevet forbedret, ligesom der er indført skærpet kontrol med handel med affald over grænserne og en øget beskyttelse af naturens vilde dyr og planter.

Også på arbejdsmiljøområdet har EU-samarbejdet de seneste år markant forbedret beskyttelsen af danske arbejdstagers sikkerhed og sundhed. Lad mig som et eksempel nævne maskindirektivets krav til maskiners indretning, skærpede krav til kontrol med personlige værnemidler, løftemateriel og sikkerhedsudstyr samt nye regler til beskyttelse af handicappede, gravide og arbejdstagere inden for landbrug, skovbrug og gartneri.

EU-samarbejdet på sundhedsområdet har også bidraget til at øge det danske beskyttelsesniveau. Lad mig nævne et par eksempler fra dette område: Medicin skal nu ledsages af en brugerforklaring og vejledning, og EU har stillet skærpede krav til mærkning af tobaksvarer og til tjæreindholdet i cigaretter.

På levnedsmiddelområdet er kravene til transport og opbevaring af dybfrostvarer blevet strengere, og den offentlige kontrol med levnedsmidler og levnedsmiddelhygiejnen i EU er forbedret. Vi har også måttet stramme vore krav vedrørende anvendelse af ekstraktionsmidler til mad, og nye krav er indført for vin og spiritus.

Det er således en misforståelse at tro, at beskyttelsesniveauet i Danmark altid ligger højere end det niveau, der fastlægges på EU-plan. Ofte ønsker Kommissionen og flertallet af medlemsstaterne at lægge EU-standarderne så højt, at vi også i Danmark må stramme reglerne op, og det er jo netop målet for det fælles samarbejde i EU.

Det skal naturligvis også nævnes, at der på enkelte områder er opstået problemer for det danske beskyttelsesniveau. På miljøområdet har der været problemer med hensyn til anvendelsen af børnesikrede lukninger på emballage til

f.eks. rensbenzin og lampeolie. Desuden har vi ikke opnået tilfredsstillende resultater med hensyn til EU-reguleringen af anvendelsen af PCB og kreosot.

På levnedsmiddelområdet har problemerne først og fremmest vedrørt anvendelse af farvestoffer og andre tilsætningsstoffer. Det er den såkaldte madsminkesag. Men lad mig atter understrege, at selv om vi ikke skal lukke øjnene for disse sager – det er nogle, vi skal følge nøje – er denne type sager undtagelsen og absolut ikke reglen.

De seneste år er der sket store fremskridt på miljø- og sundhedsområdet i EU. I højere grad end tidligere er der i dag et højt fælles EU-niveau. Det fælles EU-niveau kan i overensstemmelse med Traktatens målsætning forventes at blive ændret i yderligere positiv retning, hvilket stiller anvendelsen af strengere nationale regler anderledes end tidligere. Med andre ord vil vi gradvis se et stadig højere EU-niveau og dermed endnu færre konflikter med de danske standarder.

Der har som nævnt været tilfælde, hvor EF-direktiver har ført til problemer i Danmark som oftest på grund af forskellig opfattelse af, hvor balancen er mellem hensynet til det indre markeds funktion og til beskyttelsen af miljøet og sundheden.

Der er således ikke tale om noget målrettet angreb mod de danske standarder i disse sager. Uenigheden mellem landene angår vægningen af hensynet til det indre marked eller i andre sager divergerende opfattelser af, hvor beskyttelsesniveauet bør lægges. Denne uenighed bunder ofte i videnskabelig uenighed om de rette mål og midler. Som foregangsland med et i forhold til de andre lande meget miljøbevidst erhvervsliv kan det ikke undre, at Danmark ofte lader hensynet til miljø og sundhed få forrang.

På Det Europæiske Råds møde på Korfu i juni 1993 fik den danske regering de andre EU-landes tilslutning til at opprioritere hensynet til miljøet. I konklusionerne blev det fastslået, at det indre marked – og jeg citerer:

»... gennemføres under skyldig hensyntagen til miljøproblemer. Det skal i denne forbindelse sikres, at væsentlige nationale miljøbeskyttelsesbestemmelser opretholdes.«

I debatten om det indre markeds konsekvenser for miljø og sundhed er det også vigtigt at erindre, at realiseringen af det indre marked skaber øget økonomisk aktivitet og eksport. Hermed skabes igen bedre muligheder for kva-